на болня, а на зетя си казалъ да дава мило за драго за лѣкове дано ѭ излѣкува. Но колкото и да ѭ лѣкували никой докторъ каквито искатъ цѣрове и да ѝ давали не могли да ѭ изцѣрятъ, защото не бъла болна ами се прѣструвала. Мъжъ ѝ давалъ съ хазни пари и казвалъ че и сломкята си отъ гърлото ще даде само да ѭ оздрави, защото ѭ много обичалъ. Има давалъ-давалъ додѣ издалъ всичко що ималъ по доктори и не му останало нищо. Испадналъ и засиромашялъ на циганинъ. Жена му ѭ прѣнесли у бащины ѝ, ужъ да ѭ лѣкуватъ а той отъ срамъ напусналъ този градъ и отишелъ да се скита пакъ по горытѣ и по кърищата.

Единъ день ~~се намѣрилъ~~ испадналъ въ едно ~~пусто~~ диво мѣсто и като търсялъ нѣщо диво вощкѣ или дрянъ да се подкрѣпи, намѣрилъ двѣ лозы, едната съ чървено грозде а другата съ бѣло. Откъсналъ отъ чървеното грозде и си кусналъ ама останалъ смаянъ и зачюденъ като видѣлъ че колкото зърна куснялъ толкозъ рогове му изникнали. Сега какво да прави зелъ да си бѣхти главата. Дошло му на умъ да кусни и отъ бѣлото да види какво ще стане. — Щомъ куснялъ отъ бѣлото грозде рогата му се изгубили. По нататъкъ въ това пущинье той намѣрилъ два корена трънда-фелъ единътъ съ цвѣтя червенъ а другиятъ бѣлъ. Откъсналъ отъ червенийтъ та го помирисалъ, погледналъ се че той станялъ на конь. При-